5 கவன ஈர்ப்புகள்.

(அ) குடும்ப ரேஷன்கார்டுதாரர்களுக்கு சர்க்கரை அளவைக் குறைக்க இருப்பது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திருவாளர்கள் என். பழனிவேல், அ. ரகுமான்கான் ஆகியோர் ஒரே பொருள் குறித்து கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானங்கள் கொடுத்துள்ளனர். அவர்களுள் ஒருவர் இதை மாண்புமிகு நிதி அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவார்.

திரு. என். பழனிவேல் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, ''தமிழகத்திலே உள்ள குடும்ப ரேஷன் கார்டுதாரர்களுக்கு மார்ச் முதல் விநியோகிக்கப்படும் சர்க்கரை அளவை குறைக்க இருப்பதால் மக்களிடையே நிலவும் கவலை குறித்து'' அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினை மாண்புமிகு நிதித் துறை அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட விவர அறிக்கை ஒன்றை வைக்கிறேன்.

விவர அறிக்கை.

1979ம் ஆண்டு டிசம்பர் 17ம் நாள் முதல் மத்திய அரசு லெவி சர்க்கரை முறையை செயற்படுத்தியது. நாட்டிலுள்ள சர்க்கரை ஆலைகளின் மொத்த உற்பத்தியில் 65 சதவிகிதம் மாநிலங்களிடையே லெவி சர்க்கரையாக, மத்திய அரசால் விநியோகிக்கப் படுகிறது. தமிழகத்திற்கு மாதந்தோறும் ஏறத்தாழ 19,790 டன்கள் லெவி சர்க்கரை ஒதுக்கீடாக செய்யப்படுகிறது.

2. இச்சர்க்கரை 1-3-81-க்கு முன்னர், குடும்ப அட்டை ஒன்றுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு சென்னை நகரம் அதனைச் சார்ந்த புறநகர்ப் பகுதி மற்றும் மாவட்ட தலைநகர் ஆகியவற்றில், 5 கிலோ சர்க்கரை வீதமும்; மற்ற நகராட்சிகள், மாவட்ட தலைநகர்களின் புறநகர்ப் பகுதிகள் ஆகியவற்றில் 3 கிலோ சர்க்கரை வீதமும்; நகர பஞ்சாயத்துக்கும், கிராமப்புற பகுதிகள் ஆகியவற்றில் 1 கிலோ சர்க்கரை வீதமும் வழங்கப்பட்டு வந்தது.

3. நம் மாநிலம் முழுவதும் ஏறக்குறைய 1,09 கோடி குடும்ப அட்டைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் கிராமப் புற பகுதிகளிலும் நகரிய பஞ்சாயத்து பகுதிகளிலும் மட்டும் ஏறத்தாழ 77 லட்சம் குடும்ப அட்டைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. கிராமப்புற பகுதிகளில், மாதம் ஒன்றுக்கு வழங்கப்படும் ஒரு கிலோ சர்க்கரை மிக குறைவாக உள்ளதென்றும், நகரப்பகுதிகளில் வழங்கப்படுவதைப்போலவே ஒரே சீரான விதத்தில் கிராமப் புறங்களிலும் வழங்க வேண்டும் என்றும் பலமான கோரிக்கைகள் வந்தன. ஏறத்தாழ 77 லட்சம் குடும்ப அட்டைகள் கிராமப் பகுதிகளில் வழங்கப்பட்டுள்ள காரணத்தால் இந்த பகுதிகளில் வழங்கப்பட்டு வந்த 1 கிலோ சர்க்கரையை 2 கிலோவாக உயர்த்தினால்கூட கூடுதலாக நமக்கு 7,700 டன் லெவி சர்க்கரை தேவைப்படும். மத்திய அரசு நம்முடைய மாநிலத்திற்கு ஒதுக்கீடு செய்யும் லெவி சர்க்கரையின் அளவை அதிகரிப்பதற்கான வாய்ப்புகள் இல்லை. இந் நிலையில் பல்வேறு மாற்றங்களையும்

1982 பிப்ரவரி 19] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

ஆலோசித்து இறுதியில் மேலே குறிப்பிட்டவாறு விநியோகம் செய்ய முடிவு செய்யப்பட்டது. ஆனால் கிராமப்பகுதிகளில் உள்ளவர்களுக்கு மிகவும் குறைவாக சர்க்கரை கிடைக்கிறது என்ற முறையீடு பரவலாக இருந்து வந்தது. கிராமப் பகுதிகளிலும், நகரியம், பஞ்சாயத்து பகுதிகளிலும் 1 கிலோ சர்க்கரை பெற்று வந்தோர்க்கு மேலும் 1 கிலோ அதிகப்படுத்தி, இரண்டு கிலோ என வழங்க முற்பட்டால் கூடுதலாகத் தேவைப்படும் சர்க்கரையின் அளவு மாதத்திற்கு சுமார் 7,700 டன்கள் ஆகும் என முன்னால் கூறப்பட்டுள்ளது. அரை கிலோ அளவு சர்க்கரையை கூட்டித் தருவது என்றால் கூட கூடுதலாகத் தேவைப்படும் சர்க்கரையின் அளவு மாதம் ஒன்றுக்கு 3,850 டன்கள். சர்க்கரைக்கான தட்டுப்பாடு நிலைமையில், மைய அரசிடமிருந்து கூடுதல் ஒதுக்கீடு எதையும் எதிர்பார்க்க முடியாது என்ற நிலையிலும் நம் மாநிலத்துக்கு ஒதுக்கீடாக கிடைத்துவரும் 19,790 டன்கள் சர்க்கரையில் எல்லா தரப்பினரையும் திருப்திப் படுத்தும் வகையில் சர்க்கரை விநியோகத்தை நிர்ணயிப்பதென்பது கடினமானதாகும் என்ற நிலையிலும் வருவாய் அடிப்படையில் சர்க்கரை விநியோகம் அமையலாம் என பரவலாக கோரிக்கை எழுப்பப்பட்டு வந்ததாலும், அம்முறை ஓரளவுக்கு எல்லோருக்கும் திருப்தியளிக்கும் என்ற நிலையிலும் நகர்ப்புற மக்களுக்கு அளிக்கப் பட்ட சர்க்கரையின் அளவுக்கும் கிராமப்புற மக்களுக்கு அளிக்கப் பட்ட சர்க்கரையின் அளவுக்கும் இடையே இருந்த ஏற்றத்தாழ்வை ஓரளவுக்கு குறைத்து 1-3-81 முதல் குடும்ப அட்டைதாரர் களுக்கு, வருமான அடிப்படையில் சர்க்கரை விநியோகம் செய்யலாம் என அரசு முடிவு எடுத்தது.

4. மேற்கண்ட முடிவின்படி 1-3-81 முதல் நகர்ப்புறத்தில் ஒரு குடும்ப அட்டைக்கு ஒரு மாதத்திற்கு மாதவருமானம் ரூ. 1,000-ம் அதற்கு மேலும் உள்ளோர்க்கு 5 கிலோ சர்க்கரையும் ரூ. 500 முதல் ரூ. 999 வரை மாத வருமானம் உள்ளோர்க்கு 3 கிலோ சர்க்கரையும், ரூ. 499 வரை மாத வருமானம் உள்ளோர்க்கு 2 கிலோ சர்க்கரையும் வழங்கப்பட்டது. கிராமப் பகுதிகளில் அட்டை ஒன்றுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு மாத வருமானம் ரூ. 1000 ம் அதற்கு மேலும் உள்ளோர்க்கு 3 கிலோ சர்க்கரையும் ரூ. 500 முதல் ரூ. 999 வரை மாத வருமானம் உள்ளோர்க்கு 2 கிலோ சர்க்கரையும் ரூ. 499 வரை மாத வருமானம் உல்ளோர்க்கு 1 கிலோ சர்க்கரையும் வழங்கப்பட்டு வந்தது. இப்புதிய முறையினால் கிராமத்தில் உள்ளோர்க்கு விநியோகிக்கும் சர்க்கரையின் அளவு கணிசமாக உயர்த்தப்பட்டது.

5. மேற்கூறியபடி வருமானம் அடிப்படையில் சர்க்கரை விநியோகிக்க எடுத்த முடிவு சரி அல்ல என சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தில் ரிட் மனு ஒன்று நுகர்வோர் ஒருவரால் தாக்கல் செய்யப்பட்டது. அந்த ரிட்மனுவை ஏற்று, எல்லோருக்கும் சமமான அளவில் சர்க்கரை கிடைக்கும் வகையில் விநியோக முறையை மாற்றி அமைக்குமாறு உயர்நீதி மன்றம் ஆணையிட் டுள்ளது. இந்த ஆணையை எதிர்த்து ரிட் மேல்முறையீடு ஒன்றை அரசு தாக்கல் செய்து அந்த ஆணையின்மீது இடைக்காலத் தடை

உத்தரவு வாங்கியது. ரிட்மேல்முறையீட்டின்மீது உயர்நீதி மன்றம் ஆணை பிறப்பிக்கும் வரை வருமான அடிப்படையில் சர்க்கரை விநியோகிப்பது தொடரப்பட்டது, ஆனால் ரிட் மேல் முறையீடு, சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தால் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டதுடன் சமமான முறையில் எல்லோருக்கும் லெவி சர்க்கரை கிடைக்கும் வகையில் மாற்று விநியோகமுறை ஒன்றை 1-3-1982 முதல் அமுல்படுத்தவேண்டும் என்றும் ஆணையிடப்பட்டது. அவ்வாறே வருமான வேறுபாடு இன்றி நபர் ஒன்றுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு 425 கிராம் என்ற அளவில் எல்லா குடும்ப அட்டைதாரர்களுக்கும் லெவி சர்க்கரை வழங்கப்படவேண்டும் என்று அரசு ஆணை பிறப்பித்துள்ளது. இந்த மாற்று விநியோக முறை 1-3-1982 முதல் அமுலுக்கு வரும். தமிழ்நாட்டின் மக்கட்தொகைக் கணக்கின்படி மேற்கூறிய புதிய விநியோக முறைப்படி கூடுதலாகத் தேவைப்படும் லெவி சர்க்கரை மாதம் ஒன்றுக்கு சற்றேறக் குறைய 2000 டன்கள். இவ்வாறு கூடுதலாக சர்க்கரை தேவைப் படுவதை கருத்தில் கொண்டு, நம் மாநிலத்துக்கான லெவிசர்க்கரை ஒதுக்கீட்டை மாதத்திற்கு 2,000 டன்கள் கூடுதலாக்கும்படி மைய அரசுக்கு கோரிக்கை அனுப்பப்பட்டுள்ளது.

திரு. என். பழனிவேல் : மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய தமிழகத்தில் குடும்பக் கார்டுகள் பெற்று சீனி வாங்கி உபயோகிப்பவர்களுடைய நிலை குறித்து அரசுக்கு அடிக்கடி இப்படி சிக்கல்கள் ஏற்பட்டுக்கொண்டு வருவதன் காரணம் இன்றைக்கு ஆலைகளில் உற்பத்தியாகக்கூடிய சர்க்கரையிலிருந்து 65 சதவிகிதத்தை மாநிலங்களுக்கு பகிர்ந்து கொடுப்பதாக மாநில அரசு அதன் மூலம் 19,790 டன்கள் லெவி சர்க்கரை ஒதுக்கீடு செய்வதாக இந்தக் குறிப்பிலே சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

(முற்பகல் 11-30)

இன்றைக்கு கார்டுதாரர்களுக்கு நகரங்களில் இருக்கக் கூடியவர்களுக்கு 5 கிலோவும், நகர்ப்புறங்களில் இருக்கக்கூடிய வர்களுக்கு 3 கிலோவும், பேரூராட்சிப் பகுதிகளில் உள்ளவர் களுக்கு 2 கிலோவும் என்கிற அடிப்படையில் இன்றைக்கு விநியோகிக்கப்பட்டு வருகிறது. இதன் மூலம் சமீப காலத்தில் ஓரளவிற்கு அந்த கார்டுதாரர்கள் வெளியே வாங்கக்கூடிய சர்க்கரையின் அளவு கொஞ்சம் குறைந்திருந்தது. ரூ. 6 ஒரு கிலோ என்ற நிலைமையில் வெளிமார்க்கெட் சர்க்கரை விலை இருந்தது. ஆனால் இன்று திடீரென்று அரசு இந்த நிலையிலே சர்க்கரை விநியோகித்தால் மாதம் ஒன்றுக்கு 7000 அல்லது 7,500 டன் பற்றாக்குறை ஏற்படும். ஆகவே, அதையும் குறைக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்து, வரும் 1-3-1982-ல் இருந்து ஒரு நபருக்கு 425 கிராம் மட்டும் சர்க்கரை சப்ளை செய்யப் படும் என்று உத்தரவிடப்பட்டுள்ளது. இதனால் நாட்டிலே என்ன நிலைமை ஏற்படும் என்று சொன்னால், இந்த நாட்டிலே தற்போது வெளிமார்க்கெட்டிலே 6 ரூபாய்க்குக் கிடைக்கும் சர்க்கரையும் கிடைக்காமல் போய்விடும். ஒரு குடும்பத்தில் கணவன், மனைவி என்று இரண்டு பேர் இருந்து, ஒரு குழந்தை இருந்தால் அவர்களுக்கு ஒரு கிலோ அல்லது 1 கிலோதான் கிடைக்கும். ஆகவே அவர்களுடைய தேவை முழுவதும் வெளியே வாங்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். இந்த

அளவிற்குச் சர்க்கரை அளித்தால் அவர்களுக்கு நிச்சயமாக ஒரு 10 நாளைக்குக்கூட வராது. ஒரு குடும்பத்தில் 5 பேர் இருந்தால் அவர்கள் நிலைமை என்னவாகும் என்பதையும் சிந்திக்க வேண்டும்.

ஆகவே, இந்தப் புதிய முறையினால் கள்ள மார்க்கெட் அதிகரிக்கும், சர்க்கரை விலை பழையபடி 10 ரூபாய்க்குப் போனாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கு இல்லை. ஆகவே, இன்றைக்கு வினியோகிக்கும் முறைபில வினியோகித்தால் மேலும் 7,000 அல்லது 7500 டன் வேண்டும் என்று சொல்கிறீர்களே, அதை மத்திய அரசிடமிருந்து பெற்று, அந்தத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும். அதன் மூலம் இன்றைக்கு அமல்படுத்தப் பட்டு வருகிற முறையைத் தொடர்ந்து அமல்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டு, அதற்கேற்ற நடவடிக்கைகளை அரசு எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர். இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகுப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சர்க்கரையைப் பொறுத்தவரையில் நாம் எந்த முடிவும் எடுக்கவில்லை. ஏற்கனவே இருக்கிற நிலைமைகளை ஒட்டி சில முடிவுகளை எடுத்தோம். தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் மாதம் ஒன்றுக்கு 19,790 டன் சர்க்கரை தருகிறார்கள். அதை எந்த வகையில் அதிகரித்துத் தரும் நிலைமையில் மத்திய அரசு இல்லை. ஆகவே, ஏற்கெனவே சென்னை, சென்னை புறநகர் மாவட்ட தலைநகர் ஆகியவற்றில் 5 கிலோ என்றும், நகராட்சி களில் 3 கிலோ என்றும்' நகர பஞ்சாயத்து கிராம பஞ்சாயத்து, ஆகியவைகளில் 1 கிலோ என்றும் வைத்தோம். அதற்குப் பிறகு 1-3-81 முதல் 1,000 ரூபாய்க்கு மேல் சம்பளம் வாங்குகிறவர்களுக்கு 5 கிலோ என்றும், 500 முதல் 999 வரை சம்பளம் வாங்குகிறவர்களுக்கு 3 கிலோ என்றும், 499 வரை சம்பளம் வாங்குகிறவர்களுக்கு 2 கிலோ என்றும் கொண்டுவந்தோம். முறையே, மற்ற பகுதி களில் 3 கிலோ, 2 கிலோ, 1 கிலோ என்ற அடிப்படையில் வைத்தோம். இதற்குப் பிறகு உயர்நீதி மன்றத்தில் சிலர் வழக்குத் தொடுத்ததன் காரணமாக, உயர்நீதி மன்றம் வருமான அடிப்படையில் சர்க்கரை தருவது கூடாது கிராமம், நகரம் என்று வேறுபாடு கூடாது, பங்கீட்டு முறை சமமாக இருக்க வேண்டும், எல்லா இடங்களிலும் ஒரே மாதிரியாக இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னதன் அடிப்படையில் தான் இந்த முடிவுகளை எடுக்கவேண்டி வந்தது. அதுவும் இந்த மார்ச் மாதத்தில் இருந்து தான் தீர்ப்பின் அடிப்படையில் முடிவு எடுக்க வேண்டும் என்பதால், இந்த உத்தரவைப் போட்டு இருக் கிறோம்.

காரணம் நமக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற 19700 டன் சர்க்கரையை வைத்துக் கொண்டு, 1 கோடியே 9 லட்சம் குடும்ப அட்டைகளுக்கு பிரித்துக் கொடுக்கின்ற நேரத்தில், ஒரு நபருக்கு 425 கிராம் என்ற அளவிற்குத்தான் வருகிறது. அதிலும் 2,000 டன் கூடுதல் தேவை உள்ளது. அதை எப்படிச் சமாளிப்

பது என்கிற வகையில் மத்திய அரசுக்கு நாம் எழுதுகின்ற நிலையில் இருக்கிறோம். 425 கிராம் கொடுப்பதற்கே 2,000 டன் அதிகம் வேண்டும் என்கிற நிலையில் நாம் ஒரு நபருக்கு 1 கிலோ என்று கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் 36 ஆயிரம் டன் அதிகம் தேவைப்படுகிறது. ஆகவே தான் உயர்நீதி மன்றத்தின் தீர்ப்பை ஒட்டி இந்த முடிவு எடுக்க வேண்டி வந்ததே தவிர நாமாக எந்த முடிவையும் எடுக்க வில்லை. அதுவும் மார்ச் 1-ஆம் தேதிக்குள் முடிவு எடுக்க வேண்டும் என்று தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டு இருப்பதால் நமக்கு வேறு வழி இல்லாத நிலையில் இந்த உத்தரவைப் போட்டு இருக்கிறோம்.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, குடும்பக் கார்டுகளுக்கு தரப்படும் சர்க்கரையின் அளவு மிகவும் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையைக் கணக்கிட்டு சர்க்கரையின் அளவை அதிகப்படுத்திக்கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா? வெளி மார்க்கெட்டில் சர்க்கரை விலை கூடுதலாக இருக்கிறது. அதைத் தடுத்து விலையைக் கட்டுப் படுத்த சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது? நியாய விலைக் கடைகளில் சர்க்கரை, மண்ணெண்ணெய், பாமோலின் ஆயில், ரவை, மைதா, கோதுமை சரியாக விநியோகம் செய்யப்படாமல் பதுக்கி வைக்கப்படுகிறது. அதைத் தடுத்து நிறுத்தி, கார்டுதாரர்களுக்கு சரியாக கொடுக்க இந்த சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்பு கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர். இரா. நெடுஞ்செழியன்: துணைத் தலைவ ரவர்களே. ஏற்கெனவே குடும்பக் கார்டுக்கு 5 கிலோ, 3 கிலோ, 2 கிலோ என்ற அடிப்படையில் சர்க்கரை வழங்கப்பட்டது, இப்போது எல்லோருக்கும் சமமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னதால் ஒரு நபருக்கு 425 கிராம் என்ற அளவில் வழங்கப்படும். பெரியவர், சிறியவர், குழந்தை என்ற வேறுபாடு இல்லாமல் எல்லோருக்கும் சர்க்கரை சமமாகத் தேவைப்படும் என்பதால் சமமாகப் பிரித்துக் கொடுக்கிறோம். அந்த அடிப்படையில் ஒரு வீட்டில் ஒரு குடும்பத்தில் எத்தனை பேர் இருந்தாலும் அத்தனை பேர்களுக்கும் 425 கிராம் வீதம் கொடுக்கப்படும். 5 பேர் இருந்தால் 425 கிராம் வீதத்தில் 2,125 கிராம் கிடைக்கும். கூடுதலாக சர்க்கரை ஒதுக்கீடு தேவை என்று மத்திய அரசைக் கேட்டிருக்கிறோம். அவர்கள் கூடுதலாகக் கொடுத்தால் நாமும் கூட்டிக் கொடுக்கலாம்.

திரு. என். பழனிவேல்: துணைத் தலைவரவர்களே....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: ஒரே பொருள் குறித்து கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் கொடுத்தவர்கள் ஒன்றுக்கு மேற் பட்டவர்களாக இருந்தால் ஒருவருக்கு ஒரு துணைக் கேள்வி கேட்க வாய்ப்பளிப்பது என்ற நடைமுறையை நாம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். உங்களுக்கு ஏற்கனவே ஒரு கேள்விக்கு அனுமதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, உட்காருங்கள். அடுத்த கவனஈர்ப்பு.